

25. března: Slavnost Zvěstování Páně

VSTUPNÍ ANTIFONA Žid 10,5.7

Kristus, když přicházel na svět, řekl: Tady jsem, abych plnil, Bože, tvou vůli.

Uvedení do bohoslužby

Slavnost Zvěstování Páně nám připomíná den, kdy byl k Panně Marii poslán archanděl Gabriel, aby jí řekl, že počne a porodí syna, a dá mu jméno Ježíš. Za devět měsíců od tohoto dne je Slavnost Narození Páně, Boží hod vánoční. Na památku této události se každý den modlí ráno, v poledne a večer modlitba Anděl Páně.

Nebo:

Dnes nám připadá Slavnost Zvěstování Páně, den, kdy Boží Slovo se stalo tělem tím, že dívka Maria je přijala. Jak my přijímáme Boží slovo, když nám je zvěstuje evangelium? Je naší odpovědí také mariánské: Staň se mi, souhlasím, udělám, co si přeješ? Litujme upřímně každé své váhavosti.

Nebo:

Při dnešní liturgické slavnosti se slaví nejpodivuhodnější a nej památnější okamžik: vtělení Krista v Panně Marii z Nazaretu, kterou si vyvolil nebeský Otec za matku pro svého Syna. Pravý Bůh přijal naši přirozenost a Maria, která se skvěla svatou čistotou, obdržela po svém souhlasu důležitou roli spolupracovnice v Božím plánu spásy. Boží Syn, náš Vykupitel, stal se jedním z nás, abychom my měli účast na jeho Božství.

Říká se Sláva na výsostech Bohu

VSTUPNÍ MODLITBA

Bože, vyznáváme, že se tvé Slovo stalo v lůně Panny Marie člověkem, tvůj Syn, náš Vykupitel, se stal jedním z nás a má účast na našem lidském životě; dej, ať i my máme účast na jeho božství. Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. - Amen.

Uvedení do 1. čtení

Teď budeme naslouchat, co řekl kdysi prorok Izaiáš tvrdohlavému králi Achazovi. My toto proroctví dnes chápeme mesiánsky: Lidská darebnost neodradí Boha od lásky k lidem. Pošle svého Syna, aby člověka zachránil.

1. ČTENÍ Iz 7,10–14 *Hle, panna počne.*

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Hospodin promluvil k Achazovi skrze proroka Izaiáše: „Vyžádej si znamení od Hospodina, svého Boha, ať hluboko v podsvětí, či nahoře na výšinách!“

Achaz však řekl: „Nebudu žádat, nebudu pokoušet Hospodina.“

Tu pravil Izaiáš: „Slyšte tedy, Davidův dome! Nestačí vám omrzovat lidi, že omrzujete i mého Boha? Proto vám dá znamení sám Pán: Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Emanuel, to je ‚Bůh s námi‘.“

Slyšeli jsme slovo Boží.

Ži 40,7–8a.8b–9.10.11 Odp.: srov. 8a + 9b

Odp.: Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.

V obětních darech si nelibuješ, - zato jsi mi otevřel uši. - Celopaly a smírné oběti nežádáš, - tehdy jsem řekl: „Hle, přicházím.

Odp.

Ve svitku knihy je o mně psáno: - Rád splním tvou vůli, můj Bože, - tvůj zákon je v mém nitru.“

Odp.

Spravedlnost jsem zvěstoval ve velkém shromáždění, - svým rtům jsem nebránil, ty to víš, Hospodine!

Odp.

Nenechal jsem si pro sebe tvou spravedlnost, - o tvé věrnosti a pomoci jsem mluvil, - nezatajil jsem tvou lásku - a tvou věrnost před velkým shromážděním.

Odp.

Uvedení do 2. čtení

Čtení z listu židům je oslavou Mariina Staň se. Zde jsem, abych plnila Boží vůli. To je výzvou i nám, abychom Boží vůli hledali a plnili, abychom se snažili o dobro.

2. ČTENÍ Žid 10,4–10 *Abych plnil, Bože, tvou vůli, jak je to o mně psáno ve svitku knihy.*

Čtení z listu Židům.

Krev býků a kozlů nemůže hříchy odstranit. A tak Kristus, když přicházel na svět, řekl: ‚Dary ani oběti jsi nechtěl, ale připravils mi tělo. V celopalech a v obětech za hřích jsi neměl zálibu. Proto jsem řekl: Tady jsem, abych plnil, Bože, tvou vůli, jak je to o mně psáno ve svitku knihy.‘

Po prvních slovech: ‚dary ani oběti, celopaly ani oběti za hřích jsi nechtěl a neměl jsi v nich zálibu‘ – a přece to všechno se obětuje podle Zákona – hned dodává: ‚Tady jsem, abych plnil tvou vůli.‘ To první ruší, aby ustanovil to druhé.

A touto ‚vůlí‘ jsme posvěceni obětováním těla Ježíše Krista jednou provždy.

Slyšeli jsme slovo Boží.

ZPĚV PŘED EVANGELIEM Jan 1,14

(Aleluja.) Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. – Viděli jsme jeho slávu. (Aleluja.)

Uvedení do 3. čtení

V řadě starozákonních omilostněných osobností a proroků staví evangelium Pannu Marii na první místo. Ani Abrahám, ani proroci, ani Jan Křtitel, nikdo není nazván milosti plným jako ona. Však také nikdo nepřijímá s takovou prostou důvěrou a rozvážností od Boha tak velký úkol jako ona.

EVANGELIUM Lk 1,26–38 *Počneš a porodíš syna.*

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Anděl Gabriel byl poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené s mužem jménem Josef z Davidova rodu a ta panna se jmenovala Maria.

Anděl k ní vešel a řekl: ‚Bud' zdráva, milostiplná! Pán s tebou!‘ Když to slyšela, ulekla se a uvažovala, co má ten pozdrav znamenat.

Anděl jí řekl: ‚Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida, bude kralovat nad Jakubovým rodem navěky a jeho království nebude mít konce.‘

Maria řekla andělovi: ‚Jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám.‘

Anděl jí odpověděl: ‚Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní. Proto také dítě bude nazváno svaté, Syn Boží. I tvoje příbuzná

Alžběta počala ve svém stáří syna a je už v šestém měsíci, ačkoli byla považována za neplodnou. Vždyť u Boha není nic nemožného.“

Maria řekla: „Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova.“
A anděl od ní odešel.

Slyšeli jsme slovo Boží.

ZVĚSTOVÁNÍ

Slavnostně si dnes připomínáme den, kdy archanděl Gabriel byl poslán k Panně Marii, aby jí zvěstoval, že se má stát matkou Mesiáše, Božího Syna. Církev nám ta nejdůležitější slova andělova pozdravu doporučuje opakovat třikrát denně v modlitbě Anděl Páně. Ústředním bodem dnešní oslavy je tajemství vtělení věčného Slova, počátek naší spásy. Tato slavnost má původ na Východě, kde se v tento den devět měsíců před vánocemi, slavila už kolem roku 550. Do římské liturgie ji s některými dalšími mariánskými svátky zavedl papež Sergius I. ke konci VII. století. Kdybychom se prvními slovy anděla zabývali hlouběji v řeckém originálu, pak zjistíme, že řecký pozdrav „Bud' zdráva“ byl něčím více než obvyklým pozdravem. Už v samém tom pozdravu je obsažena předzvěst veliké radosti z toho, co se chystá učinit Bůh v souvislosti se svými přísliby. Následuje oslovení milostiplná. Milost není lidským výsledkem, nýbrž je Boží velkodušností a štědrostí, je darem, kterým je člověk přiváděn k dokonalosti. Oslovení vyjadřuje tedy ujištění, že Maria je připravena k tomu, co Bůh od ní očekává. Panna Maria velmi toužebně si vyprošovala příchod Vykupitele tak, že za největší dar považovala, kdyby mohla být aspoň služebnou té, která se stane jeho matkou. A nyní všechna pronesená slova ji připravují k tomu, že ona je tou vyvolenou.

Další slova Pán s tebou je třeba chápat ve starozákonním Duchu, kde toto vyjádření nacházíme v Davidově životě. Jednak naznačují příchod spásy zvěstovaného Boha a pak vyzývají toho, ke kterému Bůh mluví, aby vedl jeho lid. Říci Bohu své Ano má i tento rozměr. Dříve než Gabriel promluvil o budoucím Mesiáši, vyjádřil usmíření Boha s Davidovým rodem. Pak po uklidnění Marie jí oznámil, proč přišel: že si ji Bůh jako Pannu vybral za Matku toho, který bude panovat nad Jakubovým rodem navěky. Na jejím rozhodnutí záviselo uskutečnění Izaiášova proroctví, na které se pak dovolával svatý Matouš: „Hle, Panna počne a porodí Syna, kterému dají jméno Emmanuel, to znamená Bůh s námi.“ Mariin dotaz: „Jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám,“ můžeme chápat psychologicky, jen jako údiv Panny Marie, vžijeme-li se do jejího srdce plného důvěry a odevzdanosti

Bohu. To vidíme i z její reakce na obsáhlejší odpověď, která začínala slovy: „Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní.“ Určitým tajemstvím nadále zůstal způsob, kterým Duch svatý naplnil příslib, ale Maria s nejdokonalejší láskou, které byla schopna, řekla: „Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.“ Maria tak řekla ano ke spolupráci se vším, co v ní Bůh uskutečňuje, se vším, co od ní bude v budoucnu očekávat a čím dovrší plán spásy.

Panna Maria dokonale uskutečňovala Boží vůli a je tak pro nás příkladem. Bůh na sebe bere úděl člověka a zároveň tak potvrzuje, že člověk je člověkem od okamžiku početí. Devět měsíců před narozením má člověk stejnou hodnotu jako po něm. Ježíš v lůně Panny Marie neměl menší hodnotu než při svém veřejném působení po 30. roce života. Z něho si dnes můžeme připomenout slova pronesená nad malým dítětem: „Kdo přijme jedno takové dítě v mém jménu, přijímá mne.“ Hodně Marií slavilo svůj svátek právě v tento den, kdy se Panně Marii dostalo největšího možného daru od Boha. Mnohé ženy se však dnes na dar života dívají zcela jinak. Vidí předně to, co nepříjemného počatý život může pro ně znamenat. A Maria, když Bůh očekával její souhlas, dává jej nejen se samozřejmostí, ale jako nejpokornější služebnice. Neptá se jak vyřeší problémy spojené s početím. A ví, že mohou být hodně nepříjemné. Rozhodla se pro panenství a bude považována za nevěrnou ženu, kterou Zákon přikazoval ukamenovat. Její srdce však zůstává přeplněné láskou, důvěrou a odevzdaností Bohu. Láska přece unese vše a důvěra je spojena s vírou v neskonalou Boží dobrotu, proto obsahuje i tuto odevzdanost. Panna Maria je vzorem pro všechny ženy, je naší matkou z pověření Syna, a to matkou úplně všech.

MILÁ A MATEŘSKÁ

Pozdrav „Zdravas Maria, milosti plná, Pán s tebou,“ po venkovské dívce opakují miliony lidí dodnes. Jaké přednosti ta dívka měla? Uměla zvolit správný odstín rtěnky či laku na nehty? Uměla se nejkusněji oblékat? Měla ideální postavu, byla snad královnou krásy? Jistěže byla krásná: téměř každá dívka je krásná, pokud je mladá. Skoro každá žena je krásná, pokud se usmívá. Ale její hlavní předností byla krása duševní. Biblické „Milostiplná“ si můžeme trochu přiblížit dnešním dvojitým: Milá a Mateřská.

Co znamená slovo milá, netřeba vysvětlovat. Každý ví, o které ženě říkáme, že je milá: Takovou nehyzdí panovačností, paličatostí a náladovostí. Voní z ní vlídná laskavost a dobrota srdce. Každý ví, o které ženě řekneme, že je mateřská: Je ochotna přijmout dítě, i když jí to přinese obtíže. Je pečlivá o muže i o děti. Je dárkyní domova svým, své rodině. A z toho

plynou otázky dnešního svátku do našeho svědomí, hlavně do svědomí našim ženám: Platí také o vás tato dvě M: milá a mateřská? Také před vámi se v úctě sklánějí andělé jako před Pannou Marií? Je také vaší pýchou nešatník, nábytek, ale dobře vychované děti, váš útulný domov?

„Pán s tebou,“ pokračuje pozdravení Panně Marii. To je nejen pozdravení, to je i příslib. Příklad Boží pomoci a ochrany, s kterou Maria splnila, co od ní bylo požadováno a co slíbila. Toto pozdravení jako „Pán s vámi“ zní nám nyní všem, kdykoli se tu sejdeme, abychom slyšeli Boží zvěstování. Je to tedy otázka do svědomí každému z nás: Jak já přijímám příslib a nabídku Boží pomoci, naplňování denních hodin dobrem? Pográtulujeme dnes Panně Marii k jejímu mateřství. Radujme se z toho, že i my máme Ježíše v srdci, že smíme žít svůj život jako křesťané, že Emanuel, Bůh je i s námi.

NEJSTATEČNĚJŠÍ SLOVO

Devět měsíců před svátkem Narození Páně si připomínáme rozhodující okamžik lidských dějin: Bůh chce vstoupit do lidských osudů, chce dát lidstvu svého Syna, který by je vykoupil. Prostředníkem, nástrojem tohoto vstupu, mostem mezi nebem a zemí se má stát člověk, dívka Maria. Neznásilněná vůlí Všemohoucího, ale uctivě dotázána Božím poslem, zda je ochotna vzít na sebe toto poslání. Naštěstí pro lidstvo, naštěstí pro všechno stvoření Panna Maria řekne své Ano, vysloví to nejstatečnější slovo lidských dějin. Maria se považuje za služebnici Páně, a proto je ochotna stát se matkou Božího Syna, stát se matkou Synem vykoupeného člověčenstva, po Evě druhou pramáti lidstva.

Kdykoli se modlíme Anděl Páně, připomínáme si tyto radostné skutečnosti, že člověk se podílí na osudech světa a lidstva, že Bůh přichází na náš svět, vstupuje do lidských dějin, do lidských osudů, aby pomáhal, zachraňoval a spasil. Takhle to platí stále. I dnes, i s námi. Bůh dělá člověka svým partnerem, když se člověk svobodně rozhodne pro Boha. Ale Bůh nikoho nenutí, neporoučí. Boží oslovení je dialog, nabídka. Jeho poslem, andělem je hlas našeho svědomí. Naší odpovědí je rozhodnutí, jak jsme to četli v epištole! „Tady jsem, abych plnil, Bože, tvou vůli.“ Poslušnost Božího hlasu, svědomí, pak umožňuje Boží lásce, aby v našem životě působila divy.

Poslušnost hlasu svědomí působí, že žijeme a jednáme jako křesťané. „Bud' vůle tvá,“ modlíme se přece denně. Ale uvažujeme někdy vůbec, jaká je Boží vůle s námi? Ať je nám dnešní svátek příležitostí k těmto úvahám, k

vyřčení nejstatečnějšího slova našeho života: „Bože, i v mém životě bud' vůle tvá na prvním místě.”

ZVĚSTOVÁNÍ RADOSTI

Od události dnešního svátku, andělského zvěstování Panně Marii, uplynula už dvě tisíciletí. Je to mnoho? Je proto křesťanství už zastaralé a vyžilé? Nebo je to v mírách Božího vesmíru naopak velmi málo, takže jsme jako lidstvo teprve v začátcích, v tápavém dětství křesťanství? A jaké místo zaujímá toto Zvěstování Božího příchodu v mém, tvém, našem osobním životě? Lid Izraele vyhlížel příchod Mesiáše vytrvale po dlouhá staletí. A když přišel, oni ho neuznali, nepřijali. Neodpovídal jejich představám, do kterých zdegenerovala jejich víra.

My, křesťané dnešních dob, se tomuto starozákonnímu lidu podobáme mnohem víc, než si uvědomujeme. Jsme také plni staletých návyků a zlovyků, plni pochyb a únavy, plni skepse a pověr, zrovna jako ti, mezi kterými žila dívka Maria. Zvěstování Boží nabídky nepřišlo tenkrát veřejně, za hlaholu trub, v chrámových branách. V skrytu, v soukromí, jako osobní tajemství mezi Pannou Marií a Bohem, přichází nabídka, dotaz, zda je ochotna dát svůj život k dispozici při vykoupení lidstva. A Maria souhlasí s takovou radostí, že spěchá se o tuto radost podělit a předat ji dál.

S námi, dnešními lidmi, i dnes jedná Bůh podobně jako s Pannou Marií. K nám přichází už Kristus sám. Ke každému z nás přichází také osobně. Nepřijde jen až v hodinu smrti jako soudce, ale přichází stále, uprostřed kypění a kolísání našeho života. Jen si to uvědomovat, jen ho přijímat do svého života, a pak s ním přichází veliká radost k nám, jako přišla při zvěstování k Marii. Zde v kostele je nám snadnější než venku Boží slovo slyšet. Při oltářní oběti je nám snadnější prožívat Boží přítomnost. Ať je i nám dnešní svátek zvěstováním veliké životní radosti, že Boží Syn přichází i k nám, že Pán je s námi a my jsme a budeme s ním navěky.

„ZDRÁVAS, MILOSTI PLNÁ.“

Svatý Lukáš píše: „Když byla Alžběta v šestém měsíci, byl anděl Gabriel poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené muži jménem Josef, z rodu Davidova: jméno té panny bylo Maria.“ (1,26-7) Maria, dcera zbožných rodičů Jáchyma a Anny, byla Bohem vyvolena, aby se stala Matkou Božího Syna. Svátí Otcové píší, že Panna Maria byla již v útlém věku obětována jeruzalémském v chrámě, aby tam s jinými zbožnými dívkami sloužila Bohu až do let dospělosti. Dnem i

nocí rozjímal o Božím zákonu a se všemi spravedlivými zvedala prosebně své ruce k Bohu, aby nebesa vydala rosu, aby Hospodin poslal již na svět žádaného Mesiáše. Kolikrát četla v Písmu svatém a rozjímal o tajemném Izaiášovu proroctví, že panna počne a porodí syna, jehož jméno Emmanuel, tj. Bůh s námi, značí, že on nebude pouhým člověkem, nýbrž že bude sám Hospodin všemohoucí, jenž bude přebývat s námi.

Jako dospělá se Maria vrátila do domu svých rodičů a zasnoubila se Josefovi, který rovněž pocházel z Davidova rodu. Podle židovského způsobu zůstala Maria po svém zasnoubení ještě celý rok u svých rodičů. Jak říká svatý Bernard, právě zase rozjímal o vykoupení lidstva a modlila se, aby očekávaný Mesiáš již sestoupil na zem, když zazářila její světnička nebeským jasem a Boží posel ji oslovil: „Buď zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou.“ Milostiplnou ji nazval anděl, poněvadž Bůh, jenž ji od věčnosti určil za matku svého Syna, způsobil, že ona samojediná ze všech lidí byla od prvního počátku svého života osvobozena od dědičného hříchu; milostiplnou byla, protože ji Bůh ozdobil všemi dary Ducha svatého. Maria uslyšela andělova slova, užasla nad jeho řečí a přemýšlela, jaké to bylo pozdravení. I řekl jí anděl: „Neboj se, Maria, vždyť jsi našla milost u Boha. Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida. Na věky bude kralovat nad Jakubovým rodem a jeho království nebude konce.“

Maria pokorně uvěřila slovům andělovým a nepochybovala o tom, co jí bylo zvěstováno, nechápala však, jak se to vše stane. Proto řekla andělovi: „Jak se to může stát, vždyť nežiji s mužem?“ Anděl jí odpověděl: „Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní; proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží.“ Takto poučil anděl Marii, že se stane Matkou Boží způsobem mimořádným, nadpřirozeným, všemohoucností Ducha svatého. Maria se pokorně podrobila Boží vůli a řekla: „Hle, jsem služebnice Páně: staň se mi podle tvého slova.“ (Lk 1,38) Svatý Tomáš Akvinský říká, že Maria zde mluvila jako zástupkyně celého lidstva a že v ní celé lidstvo řeklo své ano k dílu spásy. V té chvíli, kdy svatá Panna vyslovila věčně památné slovo Staň se, je počat mocí Ducha svatého Boží Syn; v tom okamžiku „Slovo se stalo tělem,“ je učiněn počátek díla vykoupení světa; v tom okamžiku se Panna Maria stala Matkou Boží, povýšena nad všechny lidi i anděly. Boží Syn se stal pravým, skutečným člověkem, ale zůstal pravým Bohem. Svatý Anselm říká: „Když se tvůj Syn stal naším bratrem, zdali ses skrze něho nestala také naší matkou?“

Říká se vyznání víry.

Přímluvy

Bůh je stále s námi. Vtělením svého Syna vzal lidský život se všemi jeho bolestmi, radostmi i hříšností za svůj, proto s důvěrou v jeho lásku prosme za Církev i za celý svět.

Bože, veď svým svatým Duchem Církev, aby sloužila lidské víře, naději a lásce.

Přiveď celý svět k poznání a přijetí spásy.

Žehnej všem, kdo usilují o spravedlnost a mír mezi národy.

Pomoz politikům stavět se vždy na stranu chudých a utlačovaných.

Dej svou moudrost těm, kdo stojí před těžkým rozhodnutím.

Posiluj mladé lidi, kteří přebírají odpovědnost za svůj život.

Ochraňuj ženy v pozeňnaném stavu a jejich nenarozené děti.

Posiluj zklamané a ty, kdo jsou bez odvahy, aby unesli břemeno svého života.

Osvěť lidi, kteří nevnímají krásu a cenu života a propadají nezájmu a lenosti.

Veď nás svým Duchem, abychom plnili tvou vůli.

Bože, u tebe není nic nemožného. Vyslyš naše prosby skrze Krista, našeho Pána. - Amen.

Nebo:

Obraťme se k Bohu, který se smilovává nad lidmi, a prosme ho:

Za Církev, aby tvé poselství lidem zvěstovala věrohodně a srozumitelně.

Za ty, kteří tě, Pane, neznají, aby poznali tvůj příchod mezi lidi.

Za chudé a bezmocné, aby od křesťanů dostali nejen zbožné slovo, ale i účinnou pomoc.

Za naše farní společenství, abychom pohanským spoluobčanům byli dobrými zvěstovateli Boží lásky vtělené v Kristu.

O to tě, Bože, prosíme skrze Krista, našeho Pána. - Amen.

MODLITBA NAD DARY

Všemohoucí Bože, připomínáme si dnes spolu s celou Církví, že vtělením tvého Syna byl dán základ jejího života., a klademe na oltář tyto

dary; přijmi je a dej, abychom se radovali z počátku naší spásy. Skrze Krista, našeho Pána. - Amen.

PREFACE

Věčné Slovo se mocí Ducha svatého stalo člověkem

V: Pán s vámi.

O: I s tebou.

V: Vzhůru srdce.

O: Máme je u Pána.

V: Vzdávejme díky Bohu, našemu Otci.

O: Je to důstojné a spravedlivé.

Vpravdě je důstojné a spravedlivé, dobré a spasitelné, svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože, abychom ti vždycky a všude vzdávali díky, skrze našeho Pána, Ježíše Krista. Neboť on je tvé Slovo, které Panna Maria s vírou přijala a které se v jejím čistém těle mocí svého svatého Ducha stalo pro nás člověkem. V něm se nám ukázala tvá věrnost: v něm jsi naplnil slib daný Izraeli i touhu vloženou do srdce všech lidí. A proto tě společně chválíme a se všemi nebeskými zástupy voláme:

Svatý, svatý, svatý...

ANTIFONA K PŘIJÍMÁNÍ Iz 7,14

Hle, Panna počne a porodí syna a dá mu jméno Emanuel, (to je „Bůh s námi.“)

MODLITBA PO PŘIJÍMÁNÍ

Přijali jsme, Bože, svátost těla a krve tvého Syna a vyznáváme, že se v lůně Panny Marie stal člověkem, aby nám otevřel cestu ke spáse; upevni v nás tuto víru a dej, ať se na nás projeví síla jeho vykoupění, abychom došli do nebeské slávy. Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků. - Amen.